

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitlári cikkek stb. intézendők.

Nyitlári cikkek soronkint 10 kr-ért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak területeért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Magyarország államkormányzata.

Kézdi-Vásárhely, 1888. szept. 12.

XIII.

(Belpolitika.)

(F.) A különféle pártállások, a más és más természetű érdekek sorra váltakoznak a politikában. Mindez a honatyák hazafias lelkületéből kifolyólag az állam hajójának bölcs és igazságos kormányzása céljából történik.

Az ellenzék küzd a magyar állameszmé általánosítása és a közgazdasági helyzet javulásáért; a kormányon ülő nagy többségnek célja pedig, hogy a magyar kiérdemelt helyzetét a dicső multhoz méltóan elfoglalhassa, hogy államiságunk a féltékeny kebelben is gyökeret verjen, s a nép, melyre a nemzeti életnek támaszkodni kell, boldog legyen.

A politikai ellenfeleknek e pont körül nyilvánult ohajtásában nem látszik különbség. A mint bebizonyult, a nemzeti törekvések itt összefolytak. Ezen együtt akarásnak kifolyása a szerencsés körülmény, hogy t. i. a külpolitikai helyzet súlyosodása esetén a nemzet faji szupremáciája a nemzeti élet fogalmában összeforrni tud.

Igy vagyunk mi ma. Elismeréssel legyen mondva, hogy ez politikusaink tizparancsolata.

A belügyi állapotot, még ha nem is hízlegne az teljesen nekünk, elviseljük, az előre irányzott tekintetért tisztelni tudjuk a fel-fogásokat, mert erősen érezzük azt, miszerint a mai komoly idők logikát és komoly összetartást kívánnak. E megkívántató politika, az annyira szükséges tapintat valóban most sem hiányzik.

Jöjjünk tehát közelebb és mondjuk ki: melyik oldalról nyilvánul a magyar állampolitika legfényesebben?

A nemzetnek becsületére vált a külhelyzet bizonytalanságával szemben követett önértékes magatartás. Jól tudta ugyan, hogy fontos belpolitikai kérdések szenvednek hiányt az internacionális érdekek előtt, mégis hevesebb összeütközésekre nem adott alkalmat. Ugy a kormánynak, mint az értelmes konzervatív elemnek hazafisága minden politikai ellentét dacára kételyen felül nyilvánult.

És vajon mi volt az oka a közös megértésnek? Mi okozta azt, hogy a politikai ellenfelek egy pontban, egy időre a békének lombjai alá vonultak meg?

Nem egyéb, mint a komoly felhő, mely el-sötétíté az észak felől a határt és hatalmát fogva mindig nagyobb és nagyobb tért hódít magának. A politikai bizonytalanság, mely az utolsó évek folyama alatt európai jelleget öltött és általános természeténél fogva monarchiánkat is érdekli.

Politikusaink ma sincsenek tisztában azzal, hogy Oroszországnak több század óta követett hol alattomos, hol nyílt, de mindig és mindenben egy célra: a terjeszkedésre törő politikáját Péter cár végrendeletének vagy a féltelen csárizmusnak, mely a föld urának szeretné vallani magát, tulajdonítsa-e. Annyi bizonyos, hogy nemzetiségéért messze előre megy a történelemben, még előbb Nagy Konstantinnál is, aztán macedoniai Nagy

Sándor örökségére formálván jogokat, világuralomra törekszik.

Ezen jogosulatlan vágy és terjeszkedési ösztön okozta azt, hogy mint más hatalmak, úgy mi is — magunkat biztosítandó — csoportosultunk az önkényeskedő észak szurony-erdőivel szemben.

Ez igen helyes; nyilvánulása Magyarország egészséges politikai érzékének.

Hiszen helyes volna-e az, ha a haza szent szerelmét önzés vagy pártviszály zavarná meg most is, ha a komoly időkkel szemben komoly állást nem tudna foglalni néptünk? Azt hiszem, nem?

És méltán szölok így, mert minden pillanat végső erőmegfeszítésre szólíthat, élénk tűzheti ama feladatot, hogy hazánk léteét biztosítván, megvédjük. Megvédjük oly nemzet ellenében, melylyel szemben csak az egész nemzetnek összetartó ereje nyújthat reményt a győzelemhez.

Nem lenne helyes, ha mi egymás között meghasonlanánk most, midőn annyi érdek néz farkas-szemét velünk, midőn ellenségtől vagyunk körüvezve s a mellett még a szomszéd hatalmak annyira lázítják ellenünk idegen ajku polgártársainkat.

Ha jön idő, midőn a felvetett politikai kérdés megoldást nyer s a bizonytalanság veszélyén túl leszünk, úgy lehetséges lesz, hogy a különféle érdekek harcra keljenek. Azonban míg ez meg nem történik, megérdemelt ragaszkodás által támogassuk Magyarország államkormányzatát minden jóirányú törekvésében, mert ezt kívánja belpolitikánk, jól fel-fogott érdekünk.

A tüztöltés rendezése. A hivatalos lap folytatja és befejezi a tüzrendészetre vonatkozó kormányrendelet közlését. Kijelöli a rendelet ellen vétőkre vonatkozó bíráskodás módzatait, s meghagyja, hogy minden köztörvényhatóság a szóban forgó rendelet vételét követő legközelebbi közgyűlésén azt tárgyalni s az iránt intézkedni köteles. A belügyminisztérium végül fentartja magának, hogy a tüzrendészet állapotáról és fejlődéséről a rendes hivatalos uton felül oly külön megbízottak kiküldetésével is szerzend alapos tudomást, kik a magyar országos tüztöltő-azüvetség választmányának ajánlatára vagy magának a választmányának, vagy a tüztöltő-testület parancsnokai sorából fognak választatni. Az ismertetett rendelet hatálya azonban Budapestre nem terjed ki. A hivatalos lap e rendelet kapcsán feleleveníti még mindazokat a régebben hozott törvényhozási és rendeleti intézkedéseket, a melyek a tüztöltés rendezésére vonatkoznak.

SZEMLE.

A brassói polgármestertől egy nyilatkozat jelent meg a „Nemzet” egyik közelebbi számában a zászlósértés ügyében. Azt mondja nyilatkozatában, hogy valamint az intézett kérdésnek semmi éle nem volt sem a magyar nemzet, sem a magyar állameszme, sem a magyar állami színek ellen intézve, ép úgy nem volt ilyes valami azon feleletében sem, hogy a rendelkezésének eleget nem tett alantás tisztviselőjét, tanusított engedelmességéért, felelősségre fogom vonni. „Teljesen ment volt ezen feleletem — mondja a polgármester — minden politikai vagy nemzetiségi szí-

nezettől s alapját kizárólag hivatalos eljárás képezte.” — Mindez szépen van elmondva s nem is kételkednénk a polgármester szavaiban, ha számos tény az ellenkezőt nem bizonyítaná, s ha a Dücknek adott válasza is ily szemlemben lett volna formulázva. Különben Brennerberg polgármester csalódik, ha azt hiszi, hogy e hirlapi nyilatkozattal helyre van ütve az állam méltóságán ejtett sérelem. Beszél még a magyar államhoz való hű ragaszkodásáról is. Ez is szép dolog, s ha úgy van, bizonyítsa be a jövőben, mert erre tán sehol sem lehetne jobb alkalma, mint épen Brassóban.

Bécsből jelentik, hogy ott már előkészületeket tesznek a német császár fogadására, kinek otlléte alkalmából ki akarják fejteni az egész földön nem található azon teljes fényt, mely császári és királyi udvarunk nagy ünnepélyességeit körülragyogni szokta. A magyarországi méltóságokat és főemléseget megillető fényes szerepről is gondoskodva van.

Kálnoky külügyminiszter még e hóban megy Bismarckhoz Friedrichsruheba, a hol két napig fog időzni. II. Vilmos német császárnak október 3-ikára s 4-ikére várt bécsi látogatása előtt Kálnoky gróf mindenestre visszatér Bécsbe.

A peterhofi császártalálkozásról a krakói Czás közli, hogy II. Vilmos császár a bucsuzásakor a következőket mondta: Meg vagyok arról győződve, hogy Ferencz József nem kételkedik szövetségi hűségemben, mindamellett levelet írtam neki, a melyben számot adtam neki mindarról, a mi Peterhofban történt; bizonyos vagyok abban, hogy teljesen megnyugtattam őt s hiszem, hogy elhallgattattam azokat a hangokat, a melyek kételyt iparkodtak támasztani ösztönösem iránt.

A Köln. Zeitung lendületes cikkben üdvözlöi Albrecht főherceget berlini látogatását. A porosz hadsereg — ugymond — szintén büszke arra, hogy a főherceget magának vallhatja. A fogadtatás méltó lesz a dicsőséges hadvezérhez. A németeknek különösen okuk van a főherceget üdvözölni, mert mindenki tudja, hogy ő nagy híve a német szövetségnek és tisztelője a német hadseregnek.

Tüntetés Natália mellett. A való szerb királynénak Belgrádból — mint onnan jelentik — számosan küldtek üdvözlő táviratot Bukarestbe. Belgrádban külsőleg minden csendes. Risztics lapja, a Nezavizmoszt, azonban igen kényes hangú cikket közöl Krisztics ellen. A cikk vége így szól: „Távozzál tőlünk, te vérengző ember, ne költsd fel haragunkat, ne dicsekedjél a jól megérdemelt szegényfolttal, mely a topsideri katasztrófa óta homlokodon ég s meghazudtol téged.”

A galicziai orosz határról a berlini Militaerische Revue nek írják, hogy az orosz csapatok közt nagyon megcsappant az a háborus hangulat, mely három év óta egész a mult tavaszig annyi harcziás közüldetés hírért küldözgette világgá. A mint a nevezett katonai lap írja, már beszéd tárgyát sem képezi a háboru az értelmiségben. Az orosz tisztek ollanyhult harozias szellemének megvannak a maga okai. A rossz lak-viszonyok megziliálták a legénység közt a fegyelmet; ezt mutatja a sok szökés, lopás, gyilkosság is. A hadkezelésben borzasztó sok rendetlenség merült fel, oly rendetlenségek halmazza, a minők a krimi háboru óta nem fordultak elő. Ezért az csapatok ellátása is igen rossz volt, a mihez hozzájárult a különben is kedvezőtlen egészségi viszony, úgy, hogy nem csoda, ha a tisztek kétségkedni kezdtek s megerősödött bennük az a vélemény, hogy ilyen zilált fegyelmű, rosszul élemezett, egészségtelen sereg-gel nem mérkőzhetnek sikeresen a haroztérén.

A munka jutalma.

Kézdi-Vásárhely, 1888. szept. 10.

Kevésnek jutott osztályrészül, hogy munkássága jutalmául anyagi jóllétnek s az általános elismerésnek örvendhesen. ?

Tagadhatatlan, hogy ennek részben mi magunk vagyunk az okai, mert a ki magát a valódi ember megismerésére és gyakorlására szánja, annak nem csak szóval, hanem hosszas időn át fáradsággal buzgalommal, kitartással és tisztá igazságérzettel kell megmutatni azt, hogy embertársait nem vak eszköznek tartja boldogsága előmozdítására, hanem barátjának, kivel, ha kell, megosztja örömét és bánatát s átérzi szenvedéseit.

Nagy hiba volt mindig az emberekben, hogy magukat [többször] becsülték, mint a mik. Tekintélyüket inkább gögös fenhéjazással akarták kivívni, mint közügyi munkásságukkal, művelt emberhez illő eljárással kiérdemelni. A hivatalnokok nagyobb része ma is azon téves hitben él, hogy az emberek vannak ő érte és nem ő az emberekért. E felfogás szüli aztán azt, hogy az emberekkel nem érintkezve, vagy éppen külön kasztot képezve, nem tudja a műveltebb elem megvalósítani ünnepeit első művésznőnk, Br. Splényiné Blaha Lujza e nagy jelentőségű mondását: „A néphez nem elég leereszkedni; igyekezzünk azt művelve magunkhoz felemelni.”

Egy veterán népművész, mindnyájunk szeretetétől kísérvé, közelebbről nyugalomba, mit csak e becses lapok 73. számából tudunk meg. A veszteség fáj s még inkább az, hogy attól, ki szeretetével, jószágával oly sok időn keresztül elhalmozta városunkat s ennek polgárságát, még el sem búcsuzhatánk.

Tudjuk, hogy a hála adóját igen sokan akarták leróni, de a rendezők bölcsessége másként akarta. Ennek okát nem kutatjuk, de azt határozottan állítjuk, hogy az érdemekben megőszült férfi, ki 21 évig szolgálta városunkban az igazság ügyét, ki közművelődési, egyházi és világi téren mindig zászlóvivőnk egyike volt, nemcsak azon hivatali karé, hanem a miénk is volt. Jogunk lett volna tehát, hogy mi is elbúcsúzzunk. Ha nem tehetők zárt körben, egymás társaságában, megteesszük itt nyíltan, e becses lapok hasábjain.

Kézdi-Vásárhely város sohasem volt hálátlan jöltevéje és barátja iránt; polgársága ma is ama nyílt őszinteséggel áll szemben bárkivel, mely őseit jellemezte. Nem szolgálai meghunyászkodással keresi a nagyok kegyét, hanem becsületes munkájával igyekszik kiérdemelni azt.

Igy ismerte Kovács István volt járásbírónk e város népét s ezért küzdött ő mellettünk megtörhetetlen székel büszkeséggel mindenkor.

Fényes búcsu-ünnepélyekkel távoztak városunk kebeléből rövid idei itt tartózkodás után is mindazok, kik hazafi-buzgóságuknak, a nép iránti bizalmuk és szeretetüknek némi tanujelét is adták. Kovács István járásbíró ur, ha nem mondhatott is nekünk búcsu „Isten hozzád”-ot, hiszem, hogy jó emlékek távoztak közülünk, s mi pedig érezzük, hogy szívünk melegével szeretjük és szeretni fogjuk; mert ő a hivatalban bírónk, a társadalomban tanácsadó barátunk volt, s mint ilyen, egyike azon öt székel puritán jellemeknek, kik — a nagy Széchenyi szerint — szeretik hazájukat, nemzetüket, egyházukat, községeiket és embertársaikat.

Nehogy megsértsük ismert szerénységét, többet nem mondunk, hanem a szív legteljesebb őrzetével mondunk köszönetet mindazokért, miket városunk s közügyeink és egyesek érdekében az igazság határain belül oly hön dobogó, igaz hazafikebellel tett.

Múltán megérdemelt nyugalomát, melyet csendes magányába elvonulva élvezni ohajt, őszinte szívvel kívánjuk, élvezze soká állandó egészségben és boldogságban.

A munka egyedüli jutalma: a megelégedés, legyen kisértője hosszú időn át életének, hogy tisztelői őszinte szeretetének jeleiben, mint hazafias és hivatalos ténykedése emberek által adható jutalmában, zavartalan örömmel gyönyörködhessek.

Tartsa meg városunkat továbbra is szeretetében, barátságában, hogy mi azzal örökre büszkékedhessünk.

Többen.

A „Jó szív” velencei éje.

Alig hogy elmúlt a „Jó szív” istvánnapi ünnepélye, alig hogy kibékült a „jó és rossz szív” a városliget locsogó habjain: már is újra valami szebbet, nagyszerűbbet talált ki.

Kevés volt az a pár nap, midőn a ragyogó viránu városliget iparsarnokában Magyarország legelőkelőbb s legszebb hölgyei árulták a drágábbnál drágább, kedves tárgyakat, elkábítva igéző mosolyuk s nyájas csevegésük által az erősebb nemet. Szent István napjára pedig totum factum összevesztett a jó és rossz szív. Mit tehetett volna a bizottság? Ki kellett hogy békítse Odry ur által, s hogy annál nagyobb legyen az effect, csináltak hozzá egy grand illuminációt. A végeredmény pedig az, hogy a „jó és rossz szívek” egyesült erővel iparkodnak szept. 8-án a „Jó szív” bugyellárisát megtölteni.

S íme, itt volt a fényes ünnepély. Délután nagy csolnakverseny, regatta-verseny; majd syrének és nymfák usznak; ejh, dehogy nimfák azok! ifju athleták, kik a babért versenyeznek.

Kigyul ezer meg ezer gázlámpa; a corso két oldalán ragyogó villanylámpák tündökölnék s ezüstözök be a Duna szöke hullámain s szerszeres szinompában verődnek vissza. Majd feltűnnek a lánczid hatalmas ívezetén a csillogó rakéták, forgók; a boszorkányhajón pedig az üstökösök és vén boszorkányok hányják-vetik a tüzes kerekéket.

Felhangzanak a zene csábító akkordjai s az arany ifjuság hévvel lejt a szép leányokkal a dreischrittet.

Trombita szól s dob pereg a lánczid alatt; feltűnik a „Jó szív” nemtője, körülötte lágy hangú s csengő szavu syrének és Terpsichorének áldozó nimfák bengáli fényvel körülövezve. Majd a tündérek viszályát és a bűvös hajót ragyogó fényben mutatja be az ügyes pyrotechnikus; egyszerre ezer meg ezer csillag hull, a zenekarok játszanak, éljenzés, s vége van az ünnepélynek.

A ki látta, az valóban felejthetetlen emléket visz magával s a szép benyomást soká fogja élvezni.

Mikor hazamentem, visszaemlékeztem Capri szigetére, a hol a természet alkotott egy ily szép estét.

A leáldozó nap aranyugara inté szét a földön; a tenger hullámain mintha aranyleplel vonfák volna be. Messze a távolban feltűnt Ischia szigete, mely a nap utolsó biborsugaraival csillogtatá. Egyszerre az egész tenger ezüstös lett; két hold ragyogott, — egyik a milliárd csillagoktól övezve, másik a tenger sötétzöld hullámain. Nápoly, az örökké emlékezetes Pompei, a tenger partján elterülő városok ezer meg ezer lámpái mind meg annyi csillagként fénylettek. A Vezuv pedig hatalmas lángoszlopával büszkélkedett. A néma csendet a Pyrrheni tenger tajtékzó hullámai törék meg, de ezen is átzengett egy olasz nő mélabus gitárjának s gyászadalának hangja.

Ilyen volt, igen, ilyen volt kicsinyben a mi Nápolyunk ünnepé s a jó szívek által rendezett velencei — szerintem nápolyi — éj.

Szegfő Mátyás.

Borszék a saison után.

Vége mindennek!

A híres borszéki gyógyfürdő sötét fenyverdejének örökzöld levelei hullani, hervadni kezdtek. Maholnap elvirul a kedves vadon s vele az éden is elmúlik. Már csak egy-egy vendég lézeng kacskaringós sétatányain végig, mint a hosszú utra kelt vándormadaraktól elmaradt golyák.

De azért mégis bejárja lihegve az élv-adó Kosuth-kuti sétányt egy-két bojár, rágyujtva a tapló dohányos-tárczájából osavart basa-szivarra. Sétaközben eresztgeti szájából föl a kiszivárgó füstgomolykát a lombok sudarai felé.

Eltelt minden — gondolja magában. — Pongrácznak szívreható darabjai nem zengik már be Kerekszék gidres-gödrös völgyeit. Nem gyűjtik a Kosuth-kuti barna asztalok mellé az élvezni szerető vendégek sokaságát.

Nincs már az a sürgős-forgás. Pedig az idén nem hiába, hogy bő termés volt; 1003 vendég járt Borszéken. De csak járt; elmentek mind.

A kökényszemek éles sugarai már nem bilincselik le az ábrándozó ifju olvadékony szívét. És a szerelmes dandy, kezében forgatva bambusz nádbotját, nem hetykélkedik, nem hányja-veti magát a karon fűzött, sétatálgató nőcsoport előtt.

Mulatságot sem rendeznek a Bükk havas alatti nagy táncsteremben.

A kirándulások is megszűntek a József főherceg kuthoz. Nem hallani a panaszt reggelenként, hogy: fáj a lábam, a fejem, a vállam, minden tagom, egész testem; olyan vagyok, miutha minden erőm elköltözött volna szebb hazába. Hejh, bár ne is mentem volna el abba a kirándulásba! Most nem volna semmi bajom.

Elmúlt minden. Gerőfy is már szept. 2-án hatheti működése után Gyergyó-Tölgyesen építette fel Thalia templomát.

Pongrácz a Rákóczy-indulót aug. 31-én éjjel a Mélik-szállodában az ideai saisonra elhagyta.

Eltelt Szent István napja is; a világitás megtörtént. A vendégek elmentek s Borszék üres lett, mint a vándormadar fészke.

Még csak a Borszékre annyira fontos arányosi tás kérdésének megoldása végett Ditró és Szárhgyról kiküldött 8—8 tagu bizottság is haza ment aug. 20-án rövid (?) 30 napig tartott tárgyalás után. S a gróf Lázár-család primori jogcimen csak annyit nyert, a mennyiben kimondatott úgy a felperes grófi családra, mint az alperes községekre nézve, hogy Borszéket nem arányosítják ugyan, de a jóvedelmet igen. E szerint a primipilus vagy löfő, pixidarius, azaz gyalog székelvező osztagban vagyona marad továbbra is a 48 előtt fennállott törvények alapján az úrbéres jobbágyokkal együtt. Itt jelentékeny szerep jutott a községek és a birtokosság részéről kiküldött jogvédőknek, mit legfényesebben igazolnak az aug. 31-én tartott fűrdőbizottmányi gyűlés elé terjesztett számlák és a kiküldött bizottsági tagok 4—4 frt napidíjai.

E bizottság ezzel egyidejűleg kijelentette, hogy jogvédőink nyilatkozatai szerint Borszék a miénk, ha a kir. curia s az Isten is úgy akarja. Ám legyen, ha lehet; én is úgy akarnám.

De ha akadna mégis valaki a kíváncsi közönség között, ki azt találná kérdezni, hogy ki nyert? — csak annyit mondhatnék: ez ideig a két ügyvéd a kiküldött bizottsági tagokkal.

És ki vesztett?

Nagyon természetes, hogy Borszék pénztára. De nem sokat, csak 3 ezer frtot most egyelőre.

Ezzel ez is lezajlott volna a hozzáadással, hogy az itélet kimondása majd csak komolyabb időben, tova a hideg télen fog bekövetkezni.

Különben Borszék 50 ezer forint s 200,000 frt befektetési tőke mellett 25 évig s évenként 1000 frttal emelkedő bérösszegekért haszonbérbe adásának határozata még a meleg nyári napokon ki publikáltatott a Lázár János boltjának lépcsőzetéről Siklódy Sándor rendőrbiztos által azon hozzátétellel, hogy a ki nem hajlandó Borszéket haszonbérbe kiadni, 8 nap alatt jelentse magát a község házában. De még egy jelentkezés sem történt.

S mintán semmi akadály nincs, ezennel kérem elő a nagy dobót. Borszéket kiadjuk. Csindaratta bum, bum, bum...

Pszt!... Szünetet kérek egy perczig. Nincs miért oly nagyon ütni a dobót.

Megállanak vele. Nincs kire ráverni. Borszék a miénk maradt.

Primipilus.

Különfélek.

— Színészet. Völgyi O. József szintársulata még maig sem volt képes közönségünket fölmelegíteni; a legjobb előadások többnyire üres házak előtt folynak le. Szombaton „Egy huszárkaplár Bécsben”, vasárnap meg a „Bányarém” adatott csekély számú közönség előtt. Kedden a társulat egyik kiváló tagja: Váradi Rózsa k. a. jutalmául „Felhő Klári” került színre. A közkedveltség, melyet a jutalmazott színpadunkon kivívott, annyi eredményt idézett elő, hogy a szinkör legalább félig megtelt közönséggel. Az előadás kiválóbb szereplői voltak: Váradi Rózsa (Éva), Egri Kálmán ur

vendég (András), Szilágyi Etelka (Felhő Klári). Az előadás általában igen sikerültnek mondható s a főbb szereplők sok tapost arattak. A társulat Kézdi-Vásárhelyt még egynehányszor fog játszani s aztán Baróthra megy át, hol szept. 15-től kezdve engedélyt kapott. O.

— **Beváltandó bankjegyek.** Az osztrák-magyar bank jelentésével 1888. október 20-ikától kezdve bevont 1863. január 15-ikéről keltezett 100 ftos bankjegyek csak 1888. október 31-éig váltathatók be a bécsi és budapesti főintézeteknél. A mellékintézetek az ily bankjegyeket külön megkérésre csakis az osztrák-magyar bank főtanácsának engedélyével váltják fel. 1888. október 31. után az 1863. január 15-ről keltezett, osztr. ért. 100 ftot tevő bevont bank-jegyeket az osztrák-magyar bank nem váltja be többé.

— **Gerőfy szintársulata** Gyergyó-Szentmiklóson folyó hó 5-én kezdette meg működését „Üdvöske” cz. operettel. 6-án „Rip van Winkle” operette volt telt ház előtt. A közönség méltányolja a társulat buzgóságát s tömegesen látogatja a színházat. Az előadások mind kitűnően sikerültek. Bérletet is nyitott 12 előadásra s még pedig jó sikerrel.

— **Gyergyó-Ditróban** a hó 10-én volt a közs. orvosválasztás, melyen Dr. Mezey Géza gy.-szentmiklósi járási orvos egyhangulag választott meg.

— **Palinka áldozata.** Polyáni Opra Ferenczné nagy barátja volt a „szübbátorító”-nak s mióta a pálinka ára felment, — talán ebbeli keserűségében — még többet áldozott ezen szenvedélyének. Mult pénteken Opráné rozsozt akart csépettetni s zavaros fejében azon gondolat villant meg, hogy az első kényű ő fogja az odorból ledobni. Fel is ment a magasan felhalmozott gabna-rakásra, de sokkal hamarabb lejtött, mint a hogy felment. Minthogy feje szörnyűképen nehéz vala, erősen kívánczolt az anya-föld felé s magával ránta a többi részét is. Opráné épen feje bubjára esett s többé fel sem kelt, azonnal szörnyet halt.

— **Kelemen-ünnep.** Kelemen Lászlónak, a magyar színészet legkelésőbb utódjének, az első magyar színigazgatónak emlékére oszlopot állított az orsz. színész-egyesület Csanád-Palatán. Az ünnepélyes leleplezés vasárnap történt meg számos kiváló művész és más hazai kitűnőségek jelenlétében. Ugyanekkor koszorúzták meg Kelemennek az ottani temetőben levő sírját, melyben 74 évig pihentek hamvai jeltelenül.

— **Püspökszentelés.** Szombaton foglalta el ünnepiesen Hornig Károly báró a vesprémi püspök székét. Az új püspököt Simor János hercegrepmási szentelte föl, kit ez alkalomból lelkes ovációkban részesítettek a veszprémiek.

— **„Jó szív” ünnep** volt Budapesten a Dunán és partjain vasárnap. A látvány pompás volt, nagy közönség gyönyörködött benne, s a „Jó szív” alapját szép összeggel gyarapíthatta.

— **Tüntetés József főherceg ellen.** A „B. H.” írja: A felvidéki nemzetiségi igazgatók hallatlan tettéről ad hírt turóczenzentrátoni levelezőnk. Magyarok ellen való gyűlöletük olyan vakmerővé tette őket, hogy legutóbb, József főherceg turóczenzentrátoni tartózkodása alkalmával, nehány közülök tüntetni merészt a magyar főherceg ellen. József főherceg tisztelőit, a kit kitörő lelkesedéssel fogadtak, estére fényesen kiválgították a várost. A város egész lakosságának őszinte hódolata mellett — az illetők szerencsésére — alig tűnt fel, hogy nehány notorius pánszláv hírből álló ember sötétben hagyta ablakát. Kinyilatkoztatták, hogy ők nem világitanak, mert József főherceg a felvidéki magyar közművelődési egyesület fővédője. Turóc-Szentmártonnak nemcsak magyar, de jó érzelmű tót lakossága körében is mély megbotránkozást keltett a tüntetés, mert arra még nem igen volt példa, hogy valaki egy királyi főherceg jelenlétét használja fel államellenes szándékainak ilyen nyílt módon való hirdetésére. Az a sötét ablak az illetőkre sötét bélyeg fog maradni mindig, jó tájékoztató és bizonyosság a hatóságok számára, ha jöendőben pánszláv igazgatók forrását akarja keresni.

— **Köszönetnyilvánítás.** Halhatatlan emlékü jötevőnk néhai Nmlt. Trefort Agoston vallás- és közoktatásügyi miniszter ur requiemén az intézet helyett az alapítók és az intézet pártfogói állítottak közadakozás útján egy szép emlékszorut az elhunyt érdemeit méltató felirattal, ezáltal is megmutatván azt, hogy a ki a nemes cselekedetekben nekik segédkezett nyujt: annak egy életében mint halálakor a hervadhatlan tisztelt, állandó szeretet és örök hála legkelésőbb virágain kívül másként jelenyekkel is tiszteltet adóznak. Előjáróink és nemes példája utmutó nekünk, hogy a vett jöteleményeket meghálálni legfőbb törekvésünk legyen s mindazokat, kik ez intézetért áldoztak és áldoznak, életükben szeretettel, haláluk után kegyelettel őrizzük emléküket. A befolyt adományok a következők: Báró Szentkeresztly Stephanie int. elnök 2 ft, id. Tóth Istvánné tisz. elnök 1 ft 25 kr, Szabó Mózesné 1 ft, Dr. Sinkovics Ignác 1 ft, Dr. Pethő Józsefné 50 kr,

Tóth Géza 50 kr, Fejér Antal 50 kr, K. Csizsár Józsefné 40 kr, Szöcs Józsefné polgárm.-né 30 kr, öz. Csizsár Pálné 30 kr, Kovács Annóné 30 kr, id. Kupán Józsefné 30 kr, öz. Fitzus Mártonné 30 kr, id. Szöcs Jánosné 30 kr, Török Bálintné, Nagy Lajosné, ifj. Tóth Istvánné, öz. Pap Andrásné, Nagy Ferenczné (szeszgy.), ifj. Jakab Istvánné, Szöcs Mózesné, Kovács Ferenczné és Zayzon Lázárné 25—25 krt, Csiky Józsefné, Kovács Károlyné, ifj. Dézsi Bálintné és N. N. 20—20 krt. Fogadják a nemes szívű adakozók halhatatlan emlékü miniszterünk emlékére tett szíves adakozásokért hálás köszönetünket. A háromszék-megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet nevében Kézdi-Vásárhelyt, 1888. szept. 11-én. Nagy Károly, igazgató.

Közigazdaság.

Nehány szó a gyümölcsfák alanyairól.

A ki magának gyümölcsfaiskolát berendezni akar, az mindenekelőtt a szükséges és megfelelő alanyokról gondoskodjék, a melyeket vagy úgy veheti, vagy pedig, mi határozottan jobb, ki-ki maga nevelheti magának. Nem ajánlhatjuk eléggé, hogy az alanyok legnagyobb figyelemmel neveltesenek, mert csak a lehető legjobb alanyok fejlődnek jó, egészséges és tartós törzseké. Saját tapasztalásom alapján az 1—2 éves alanyokat tartom legjobbaknak a különböző gyümölcsfajok alá. Az alanyok neveléséhez, illetőleg a mag elvetéséhez a lehető legjobb talaju földet kell választani, de ez sem ér semmit, ha nem miveljük meg jól, hogy az alma, körte és csonthéjas csemetek lehetőleg már az első évben jól megerősödjének, s esetleg a faiskolába átültethetők legyenek. Felhasználok az alkalmat, hogy olvasóimat a 3—4 éves alanyoktól óvjam, mert ezekkel ritkán érünk célt.

A fa-iskolába való átültetésre alkalmas magról nevelt jó csemetének feltételei ezek: Az egyéves alma- és körte-csemetéknek a gyökérnyaknál legalább 6—7 mm. átmérőjűnek s a hajtások legalább 40—50 cm. hosszúak legyenek s a mellett dus gyökérzetűek, azaz a karógyökér mellett számos mellékgyökérük is legyen. A mely csemeténél ezek a feltételek hiányzanak, az még nem való a faiskolába, hanem hogy megerősödjék, inkább még egyszer pikirozzuk.

A magról nevelt csemeték kiültetése szakértelmet igényel s azt, hogy a munkát pontosan végezzék; s azért ezt a munkát olyan emberre, a ki azt csak úgy végzi, hogy a csemete épen a földre jusson, bizni nem szabad. Sokszor az egész ültetvény fejlődése a helyes ültetéstől függ; csak helyes ültetéssel vethetjük meg a fiatal gyümölcsfa további fejlődésének, termékenységének és tartóságának alapját.

Az elültetendő magról nevelt csemeték gyökereit az ültetés előtt nyessük meg; a mellékgyökereket egy harmadrésze, a karógyökereket felére; a megnyesett gyökerű fiatal fa dusabb gyökérzetet hajt. Minél dusabb, minél tökéletesebb gyökérzete van a fának, annál biztosabban növekszik és fejlődik később kevésbé jó földben is. A főhajtás esetleges mellékajtásait mind nyessük le, a főhajtást pedig 30 centiméterre nyessük el. A megnyesett fának a nedvegyrészt a gyökérzet, másrészt a megmaradt szemből fakadó új hajtás erőteljes fejlődését mozditja elő.

A magról nevelt csemetéket ősszel vagy tavasszal ültethetjük a faiskolába; hogy a két időszak közül melyiket válasszunk, az a csemete minőségétől függ. Gyengébb, kevésbé dus gyökérzetű csemetéket inkább tavasszal ültessünk, mert ha ezeket ősszel ültetjük, a tél könnyen megáthat nekik, sőt tönkre is teheti őket. Az elég erős és dus gyökérzetű csemetéket azonban egészen nyugodtan őszi is elültethetjük mindaddig, míg az időjárás engedi.

Igen fontos az ilyen alanyoknak való csemeték nevelésénél azok sortávolsága is. Minél nagyobb távolságban állnak egymástól, annál erősebben és annál bujábban nőnek, annál szebben fejlődik ki gyökérzetük is. A magyarvári kir. gazdasági akadémiá faiskolájában a sortávolság 60 cm., a csemeték távolsága a sorokban 50 cm. A sürű ültetés azért nem jó, mert a gyökerek nem találhatnak elég tápanyagot s a csemeték nem kaphatnak elég levegőt és világosságot. A sürű ültetett csemeték közt a földet nem művelhetjük meg kellően, minnek következtében a csemeték lassan nőnek és sohasem erősödnek meg oly szépen, mint a ritkán ültetett testvéreik.

182-ik közlemény

a háromszék-megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Tamásfalva község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Nagy Zsigmond 10 kr, Tusa József 50 kr, Benedek Imre 1 kr, Tusa Elek 4 kr, Tompa László

10 kr, Bányay 1 ft, Ferenczi Ferencz 20 kr, Tusa Ágnes 10 kr, Szöcs Áron 20 kr, Pap Jánosné 10 kr, Tusa Lajos 10 kr, Molnár János 10 kr, Varga Lajos 10 liter, Bérés János 8 liter, Ladányi Ferencz 2 s fél liter, Tusa József 1 liter, Kopasz László 1 liter, Nagy József 2 liter, Gyönös Ferencz 1 lit., Kovasz Antal 1 liter, Molnár Jánosné 2 liter, Tusa Mihály 1 liter, Kőkösi László 1 liter, Szöcs András 4 liter, Barti András 1 liter, Vilikó Istvánné 1 liter rozsa, Varga Lajos 5 liter, Varga Ferencz 3 liter, Tompa Mihály 1 liter, Szakács Lajos 5 liter, Kopasz Mihály 1 liter, Gyönös József 3 liter, Pap Áron 1 liter, Vilikó Elek 3 liter törökbuza, Kőkösi Pál 1 liter, Vilikó Mihály 1 lit., Vilikó Mihályné 1 lit., Pataki Áron 1 lit., Gyönös Domokos 1 liter, Fazakas Sándor 1 liter paszuly, Pataki Áron 1 lit. gyümölcs, Thury Gergely 24 l. pityóka.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1888.

Br. Szentkeresztly Stephanie,
elnök.
Vajna Károly,
jegyző.

Kimutatása

az erdélyi ág. ev. magyar gyámintézet 1888-ik évi június hó 29-én megtartott közgyűlése alkalmával rendezett tombolájának nyerő- és nyereségy-számainak, az ajándékozók neveinek és tárgyainak.

Nyerő-szám 42., nyereségy-szám 77, Pap Jánosné 1 lámpa-tálca. 95—79 Józsa Mihályné 1 üveg-cukortartó. 138—17 Schütz Farkasné 2 csomag kötőpamut. 140—58 Gödry Jánosné 1 drb só-bors-mustár-tartó. 170—43 Fejér Irén 1 lámpa-ernyő. 206—70 Ur György 1 faragott kulostartó. 275—14 Stefesz János 1 kabinet-képket. 280—44 Borcsa Mihályné 1 kávéfőző. 290—3 Ur György 1 faragott kulostartó. 352—47 Nagy Vilma egy gyertya- és gyufatartó. 355—37 Schütz Farkasné 2 pár harisnya. 384—33 Józsa Mihályné 4 kávéscsésze és alj. 386—24 Moór Gyuláné 2 drb névjegy-tartó. 410—101 Lukács Károlyné 1 lámpa-ernyő. 447—54 Kövér Lászlóné 1 pléh-kanál. 457—108 Giró Katalin 1 gesztenyetakaró. 494—36 Petonszky Anna 1 kefetartó. 514—94 Barcsai Albertné 1 könyvjelző s fogtisztító. 529—106 Köpe Mórné 5 rud szappan. 607—48 Kupcsay Jánosné 1 faragott s himzett törülköző-tartó. 630—18 Magyar Jánosné 1 himzett szőnyeg. 666—107 Giró Andrásné 1 boros-üveg-service. 735—30 Dávid Mihályné 1 gyümölcstányér. 751—69 Petonszky Anna 1 lámpa-tálca. 783—32 Rombauer Emilné 1 bronz-tálca. 816—41 Kis Árpádné 1 névjegy-tartó. 841—7. Masznyik Gyuláné 1 névjegy-kosár. 851—56 Perényi Julia 1 himző-fakeret. 854—28 Petonszky Anna 1 lámpa-tálca. 878—38 Szabó Sándor 1 kulostartó. 931—34 Burnász Ernőné legyező és cukorkák. 967—35 Kovács Mihályné 1 lámpatálca. 1032—64 Burnász Ernőné 1 takarékpérsely. 1129—60 Fejér Irén csángó szövet, kefetartó. 1144—5 Dr. Hoffmann Frigyesné 1 liqueur-service. 1189—66 Magyar Matild 1 bársony tüpárna. 1204—87 Magyar Istvánné 1 szappantartó. 1241—93 Szabó Lászlóné 1 agyagkulacs. 1257—27 Bartha Károlyné 1 gyümölcskosár. 1286—75 Petonszky Anna 1 szivartartó. 1282—102 Gáspár Anna 6 drb üveg-tányér. 1836—88 Józsa Mihályné 1 laplótáska. 1389—97 Osete Bálintné 1 üvegyertyatartó. 1431—63 Skita Mihályné 1 vajtartó. 1459—71 Petonszky Anna 1 névjegy-kosár. 1462—72 Kelemen Károlyné 1 képket képpel. 1470—26 Zeevald Ferenczné 1 gyümölcskosár. 1473—15 Szmik Gáborné 1 fa-tálca fogóval. 1543—89 Steicz Lajos 1 kabinet képket. 1505—29 Petonszky Anna 1 fogtisztító. 1581—80 Steicz Ottó 1 kabinet-képket. 1592—1 Magyar Istvánné 1 faragott toalette-asztal. 1595—91 Szabó Lászlóné 1 dohánytartó. 1616—13 Hauer János 1 kabinet képket. 1618—22 Brands Frigyesné 2 drb vizespohár. 1622—84 Nagy Gizella 1 pénzszerszény. 1641—73 Petonszky Anna 1 kulcskosár. 1642—68 Köpe Katalin 2 ablak-ellenző. 1657—50 Szonda Péterné 2 pár hariszya s 1 kendő. 1669—25 Szkita Mihályné 1 üveg és pohár. 1715—11 Herszényi Kálmánné 1 bronz-arcképket. 1772—46 Magyar Istvánné dohánytartó s gyomtisztító. 1779—45 Szmik Gáborné 1 üveg vajtartó. 1781—55 Petonszky Anna 1 fogtisztító-tartó. 1823—83 Lukács Károlyné 1 ablakszőnyeg. 1872—67 Moór Gyuláné 1 Segítség-album. 1904—40 Petonszky Anna 1 virágkosár. 1923—57 Burnász Ernőné 1 kézitáska. 1991—86 Szkita Mihályné 1 cukortartó. 1999—105 Deák Sándorné 1 gyufatartó. 2007—31 Magyar Vilma 1 névjegykosár. 2025—8 Masznyik Gyuláné 1 ujságtartó. 2045—16 Irk Albertné 1 husbot, kanál, dugóhuzó. 2059—23 Moór Gyuláné 1 asztalfutó. 2108—96 Horváth Lászlóné 2 drb söröspohár. 2121—19 Rombauer Emilné 1 kötet költemény. 2127—51 Kelemen Károlyné 1 névjegy-tartó. 2203—39 Deák Albert

1 kulcstartó. 2209—104 Deák Sándorné 1 kendő-
tartó. 2217—49 Deák Albert 1 faragott kulcstartó.
2280—103 Mosznyik Gyuláné 1 darab üvegtál.
3201—90 Petonszky Anna 1 ujságtartó. 2333—6
Schiell Julia 2 drb virág-pohár. 2392—4 Schiel
Gáborné 1 liqueur-service. 2409—9 Biró Sándorné
12 pár harisnya. 2433—52 Dánel Ábelné 1 ujság-
tartó. 2439—2 Rombauer Emilné 1 drb 100 frtos
Segítség-album. 2449—95 Burnász Ernőné 1 ék-
szer-tartó. 2420—95 Zeevald Ferenczné 1 gyü-
mölcs-kosár. 2478—53 Maján József 1 drb kép-
keret. 2488—42 Szkita Mihályné 1 kerti-gömb.
2500—10 Molnár Hajnal 1 mull-kötény. 2552—61
Bitay Sándorné 2 drb szalma lábtörő. 2563—100
Petri Gyuláné 1 óratartó. 2602—59 Steicz Adél
1 divánpárna. 2608—82 Pap Péterné 1 horgolt
tűtartó. 2715—62 Krasz Károlina 1 lámpa-ernyő.
2726—92 Mogyorósy Ferenczné 1 gyümölcstartó.
2738—74 Szűcs Károly 2 drb képeret. 2852—78
Lázár Kálmán egy kabinet-képeret. 2853—98
László Mária 1 névjegytartó. 2870—99 László
Mária 1 selyem dohanytartó. 2920—12 Pap Péter-
né 1 gyümölcstartó. 2962—20 Szabó Sándor 1
kulcstartó. 2986—76 Deák Sándorné 1 gyümölcs-
kosár. 2996—65 Kis Árpádné 6 kávé- és 1 tejes-
kanál. 2953—81 Pap Péterné 1 óratartó s óratok.
3042—21 Gáspár Pálné 2 drb virágpohár.

Vonatkozással e becses lap idei 63-ik számában
megjelent s az 1888-ik év július hó 26-áról kelt
közleményem utolsó 7 sorára: miután a Brassó
című e megyebeli közvetlen közeli lap jelen ki-
mutatásomat — mint a nyilvánosság előtti iga-
zoló — ki nem adta, kénytelen vagyok a
szomszéd megyebeli „Székelyföld” című laphoz
folyamodni s a Tekintetes szerkesztő urat e köz-
lemény felvételére teljes tisztelettel kérni.

Miután pedig a nyeremény-tárgyak egy része
még őrizetem alatt áll, elegendő időnyerés szem-
pontjából s a nyertes felekkel szemben, kénytelen
vagyok a nyeremény-tárgyak átvételi határidejét
folyó év október hó 10-ikéig ezennel
meghosszabbítani. Természetesen a nyere-
mény-tárgyak csakis az eredeti sorsjegy felmuta-
tása alapján lesznek általam átszolgáltatva. A ki-
tűzött határidőn túl a tárgyak a gyámintézet
tulajdonába szállanak vissza.

Pürekercz, 1888. szept. 8-án.

Fejér Gyula,
ev. lelkész s f. gy. elnök.

Szerkesztői izenet.

Keletlen helyzet. Igen mérges, nem közölhető.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

T. szerkesztő ur!

A „Székelyföld” folyó évi 71-ik számának „Kü-
lönfélék” rovatában „A néptanító sorsa” czimmel
egy közlemény jelent meg, melyre az igazság, to-
vábbá személyem, a tanítói tekintély és különösen
Ditró község jó hírnevének érdekében kötelessé-
gemnek tartom a következőkben válaszolni.

Mindenek előtt kijelentem, hogy a nevezett
közleményben foglalt amaz állítás, mintha én a
tanítói pályától megváltam volna, a valóságnak
nem felel meg, annál is inkább, mert Ditróban,
daczára annak, hogy csupán a népiskolánál 7 (hét)
tanerő működik, mindenik tanítónak fixum fizetése
többet tesz 400 frtnál s így természetesen az én
tanítói fizetésem is. Ezenkívül, a mi személyemet
illeti, csekély gazdaságom is jövedelmez annyit,
hogy szerényen abból is fenttarthatnám családo-
mat; továbbá a közlemény írója által gunykép fel-
tűntetett bizalmi állások, melyeket egy tanító
képzettség után méltán megérdemel s melyeket
nekem tíz évi becsületes munkával és fáradsággal
kiérdemelt bizalom adott, szintén jövedelmeznek,
és így nem lehetett okom a tanítói pályától meg-
válni.

A mint a közleményből kitűnik, annak írója jól
ismeri foglalkozásom minden ágát, s épen e miatt
nagyon csodálkozom a fölött, hogy mégis ily fer-
dítéseket szór a világ elé. Ne keseregjen tehát a
közlemény írója Jeremiás prófétaként szegény
sorsom fölött, ne sirjon krokodilkönnyeiket, hanem
sajnálkozzék azon, hogy oly valótlanságokkal
félrevezette az olvasó közönséget, kisebbiteni
akarta a tanítói tekintélyt, de különösen saját
közégének jó hírnevét.

Ditró, 1888. szeptember 8.

Gaal Miklós.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget
nem vállal a Szerk.

**Egy 6 gymnasiumot végzett fiu
gyakornoknak
felvétetik Dávid György gyógy-
szertárába Seps-Szentgyörgyön.**

HIRDETMÉNY.

A kézdivásárhelyi és vidéki „Rudolf”-kór-
házhoz kerestetik egy intelligensebb, közép-

koru, lehetőleg özvegy nő, ki az egylet költ-
ségén Budapesten a veres kereszt ápolónői
tanfolyamon kiképeztetvén, azután a kórház-
nál 160 frt évi fizetés és teljes ellátás mellett
mint főápolónő alkalmaztatna.

Kívánczik a gazdasági teendőkben és egy-
szerű könyvvezetésben való jártasság.

Folyamodványok október 1-ig alattirthoz
intézendők Zágónba.

Zágón, 1888. szept. 5.

Br. Szentkereszty Stephanie,
kórházi elnök.

Sz. 9223—1888.

HIRDETMÉNY.

Háromszékvármegye igazoló választmánya
részéről az 1886. évi XXI. t.-cz. 28. §-a ren-
delkezéséhez képest ezennel közhírré tétetik,
miszerint a vármegyei törvényhatósági bi-
zottságnak a jövő 1889-ik évben érvénnyel
bírándó legtöbb állami adót fizető bizottsági
tagjainak névjegyzékét az igazgató választ-
mány folyó év szeptember hó 11. és 12-ik
napjain, mindig d. e. 9 órakor kezdődőleg, a
vármegyeház tanácskozási termében az adó-
hivatali kimutatások alapján fogja kiigazi-
tani.

A hivatolt törvény 27. §-a értelmében fel-
hivatnak mindazok, a kik a törvény 26. §-ának
kedvezményét igénybe venni kívánják, hogy
ez iránt az igazoló választmány előtt az ülé-
sek tartama alatt szóval vagy írásban jelent-
kezzenek.

Ugyanez alkalommal helye lesz az adó-
hivatali kimutatásokban esetleg hiányosan
kittüntetett egyéni adók helyesbítésének is.

Háromszékvármegye igazoló választmá-
nya.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1888. szeptember
hó 1-én.

Künnle József,
igazoló-választmányi elnök.

3—3

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1888. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1888. június hó 1-től.

Á l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	Á l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.12	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.10	7.10		10.59	12.09	
Botfalva	"	4.38	7.31		11.16	12.09	
Földvár	"	4.56	7.47	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé) . .	(érk. ind.)	1.07	1.27
Mogyorós	"	5.18	8.02		1.51	1.47	
Apáca	"	5.37	8.14	Nagy-Enyed	"	2.18	2.08
Köpecz	"	5.58	8.30	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	3.04	2.43
Ágostonfalva	"	6.07	8.36		(érk. ind.)	3.14	2.53
Alsó-Rákos	"	6.26	8.52	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.51	3.24
Homoród	"	6.55	9.12		(érk. ind.)	4.01	3.26
Kacsa	"	7.16	9.25	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.00
Bene	"	7.39	9.45		(érk. ind.)	6.37	6.37
Erked	"	8.03	10.00	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	11.04	11.04
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"	8.36	10.24		(érk. ind.)	11.19	11.19
	(érk. ind.)	9.03	10.39	Budapest	(érk.)	10.00	6.33
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.13	10.46				1.55
Medgyes	(ind.)	10.37	11.47				

Brassóból Bukarest felé a vegyes vonat indul délután 1 óra 55 perczkor

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul reggel 6.45	Székely-Udvarhely	indul este 5.38
Székely-Keresztur	7.40	Bögöz	6.22
Nagy-Galambfalva	8.35	Nagy-Galambfalva	7.03
Bögöz	9.02	Székely-Keresztur	7.45
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 9.45	Héjasfalva	érkezik este 8.46

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.